

Barnas Prosjekt i Pipa i Brasil på Norgesturné for å skaffe sponsorer:

Norske tannleger stilte opp

Guttene hadde ikke vært hos tannlege på fem-seks år. I Oslo stilte både allmennpraktiker og spesialister opp og ga ungdommene nødvendig behandling, helt kostnadsfritt.

Merete Kemi Wear er en ekte ildsjel. For seks år siden var hun i den lille tidligere fiskerlandsbyen Pipa i Brasil for første gang, som turist. Hun falt for stedet og folket. Dansen og gleden. Samtidig så hun at turismen som befolkningen lever av, i tillegg til å legge igjen penger, også førte med seg negative ting. Som for eksempel god og billig tilgang på dop. Å se barn helt ned i niårsalderen sitte på stranden og røyke marihuana var ikke noe hun kunne falle til ro med.

– Barn og unge i Pipa hadde ikke noe fritidstilbud, og det ville jeg gjøre noe med. Dermed dannet jeg Barnas Prosjekt. Meningen er å gi barna en meningsfull fritid. Samtidig stimulerer vi til skolegang, siden ingen får komme

Edimar, Merete og Adailton besøkte blant annet Finnmark i løpet av Norgesturneen, der målet var å skaffe sponsorer til Barnas Prosjekt. I Oslo fikk alle behandling hos tannlege Erik Svendsrud. Edimar trengte en rotfylling og ble henvist til Gilberto Debelian på Bekkestua, mens Adailton fikk trukket tre visdomstenner hos Erik Bie på Majorstuen i Oslo.

til oss og benytte våre tilbud med mindre de går på skolen. Det gledelige er at flere ungdommer har tatt opp igjen skolegangen etter at vi åpnet prosjektet.

I huset de leier i sentrum av Pipa tar de imot barn og unge hver dag fra man-

dag til lørdag og tilbyr undervisning i nasjonalsporten og dansen capoeira, breakdans, graffitimaling og engelsk. Målet videre nå er å få kjøpt huset, siden leiekontrakten går ut, og de har forkjøpsrett. Dette er utgangspunktet for norgesturneen. De trenger sponsorer for å skaffe den millionen de trenger for å kjøpe huset. 220 sponsorer som bidrar med 50 kroner hver i måneden, er målet. I dag har de 140 slike.

Videre er ønsket å styrke engelskundervisningen, utvide åpningstiden, tilby et måltid mat om dagen til de barna som trenger det og åpne butikk for utsalg av klær og utstyr til blant annet capoeira og breakdance, med egen logo, og få inntekter av salget.

– Dette er noe turistene vil kjøpe, og dem er det mange av. Vi ser på turistenes tilstedeværelse som viktig. Ikke bare økonomisk. Det er minst like viktig at de er der fordi dette er en av de få arenaene hvor lokale og turister kan møtes på lik linje, og uavhengig av økonomiske og kulturelle ulikheter.

– Hva var bakgrunnen for norgesbesøket nå i sommer?

– Vi reiste for å gjøre oss kjent, og for derigjennom å skaffe sponsorer til det viktige arbeidet vi gjør. Jeg dro av gårde sammen med to instruktører, som har jobbet frivillig for prosjektet i nokså lang tid.

Ingen får forresten være instruktør hos oss med mindre de jevnlig avlegger urinprøve som viser at de ikke misbruker dop. Vi kan ikke predike én ting overfor barna, uten å gå foran som et godt eksempel selv.

Instruktørene får ikke lønn, de bor og spiser gratis og jeg prøver så langt jeg kan og gi dem alt de trenger. Nå var det altså tannbehandling de trengte. Og jeg også for så vidt. Før vi reiste til Norge i sommer tok jeg dem først med til en tannlege i Natal, som lovet å gi oss rabatt. I første omgang stusset jeg litt over behandlingen de fikk. Hun tok blant annet ikke bilder, og det reagerte jeg på. Da vi kom til betalingen glemte hun rabatten og jeg mistet tilliten til henne.

Da vi kom til Oslo tok jeg kontakt med min egen gamle tannlege, Erik Svendsrud. Han sa at det var bare å komme. Der fikk vi tatt bilder og utført

det vi trengte av behandling, alle tre, samtidig som han henviste videre både til trekking av tre visdomstenner og rotfylling. Det tok henholdsvis Erik Bie og Gilberto Debelian seg av. Da sistnevnte viste seg å være brasilianer kunne det egentlig ikke bli mer tipp topp alt sammen. Både jeg og guttene er kjempefornøyde og takknemlige over sjenerøsiteten til disse tannlegene som stilte opp. En gang glemte vi til og med å komme til timen. Og da fikk vi satt opp ny time. Det var kjempeflaut og jeg skammer meg når jeg tenker på det. Men det gikk heldigvis bra.

Kanskje ikke så rart, forresten, at de glemte en avtale. Det var tettpakket program for de tre som var i Norge i

sommer. De var innom både Stavanger og Bergen, de har vært på Folgefonna, Jondal ungdomsfestival og på Trænefestivalen, tok hurtigruta fra Bodø til Berlevåg, var innom både Svolvær og Nordkapp og Tromsø på veien, kom til Alta via Kautokeino, og hilste på Meretes slekt der – for hun er kvart same, i tillegg til alt annet.

Turneen endte i Oslo med en stor fest i skateparken under Dyvekes bro i gamlebyen, og opptreden på Norway cup.

– Vi har vært kjempeheldige hele veien og bare møtt hyggelige folk og velvilje. Opplevelsene har stått i kø. Vi har besteget Prekestolen, danset på Hovefestivalen, tatt kystbussen fra Stavanger til Folgefonna, og undervist barn og unge i breakdance og graffiti underveis. Til festen i Oslo stilte Madcon, Gatas Parlament og Joddski og Vinni fra Paperboys opp, for å gi støttekonsert. Og mange gjester kom. Spesielt barn. Og det var gledelig. Stemningen var magisk. Det eneste jeg var litt lei meg for var at vi ikke fikk medieoppmerksomhet om det i forkant, noe som ville ført til enda flere besøkende.

Les mer om Barnas Prosjekt på www.barnasprosjekt.no

Ellen Beate Dyvi
Foto: privat

